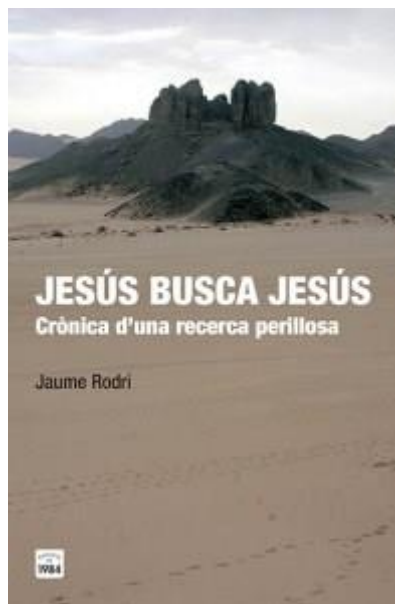

CRÒNICA D'UNA RECERCA PERILLOSA

Font: Víctor Alexandre / [Racó Català](#)

Jaume Rodri és un home polifacètic. La vida l'ha dut pels camins de l'escultura, de l'escriptura, de la pintura, de la música, del cinema, de la teologia, de la sociologia... Una vida així, per força ha de ser rica en vivències, ja que requereix inquietud, curiositat, reflexió i, sobretot, afany de coneixement. Rodri és també un home que vol veure la seva terra lliure del jou espanyol i que per aquest motiu, en companyia de Pep Solé, va dissenyar l'any 2010 el Monument a la Independència de Catalunya, situat al parc de Can Jalpí d'Arenys de Munt, en record de la primera consulta per la llibertat nacional que es va fer en aquella vila el 13 de setembre de 2009. Ara, Jaume Rodri, ha publicat un llibre que es diu *Jesús busca Jesús*.

Crònica d'una recerca perillosa (Edicions de 1984, 2015) en què explica un viatge existencial entre els anys 1963 i 2007 a través de llocs com París, Egipte, Palestina, L'Havana, Lisboa, Lausana, Utrecht, Cadaqués o Barcelona.

El tema de fons, com el títol ja insinua, és la recerca del Jesús històric, però pel camí van apareixent qüestions diverses plenes d'interès i que provoquen en el lector la sensació ambivalent d'estar llegint una novel·la d'espies i, alhora, un treball d'investigació periodística sobre material sensible i amb morts misterioses i assassinats inclosos. I és que quan hi ha el Vaticà pel mig tot és possible. El Vaticà és el paradís de la intriga, sobretot si hom remou terres que podrien desvetllar mentides que han estat considerades veritat sagrada durant segles. En aquest sentit, són ben eloqüents les paraules que Rodri posa en boca de Fidel Castro: "L'Església i el Vaticà són una força política amb una influència molt superior a totes les altres que conec per la subtilitat que tenen per entrar en el pensament més íntim de la gent. Sobretot de la gent senzilla. Del poble pobre, del pobre poble. En aquell estadi on es pot atrapar la llibertat, modelar-la i desfer-la a voluntat".

El llibre explica que els romans només crucificaven els enemics de l'imperi que eren enxampats amb armes a la mà, totes les altres qüestions inquietaven ben poc Roma. És a dir, que en realitat Jesús hauria estat, alhora, un guerrer armat i un líder espiritual que lluitava contra els romans, ocupants del seu poble. La tesi, per tant, és que Jesús hauria nascut a Europa en el si d'una família jueva de la casa de David i exiliada a la Gàl·lia, on els romans

confraternitzaven amb els jueus rics i es respirava una atmosfera més permissiva, cosa que permetia ordir una trama per foragitar l'invasor de Palestina. Si la hipòtesi del monestir enterrat al desert fos certa i es pogués accedir a allò que amaga, és gairebé segur que desemmascararíem una de les més grans mentides de tots els temps.

Confesso que vaig agafar *Jesús busca Jesús* sense saber ben bé què em trobaria, perquè tant el títol com la contracoberta no m'acabaven de motivar, però vaig canviar de parer només llegir-ne les primeres pàgines, ja que el tema és apassionant. I Jaume Rodri el fa més apassionant encara en acompanyar-lo de trobades amb figures com Fidel Castro, Antoni Tàpies, Salvador Dalí, Salvador Allende o Gabriel García Márquez. En arribar a l'última pàgina, el lector troba del tot pertinent el subtítol "Crònica d'una recerca perillosa", atès que el perill augmenta com més a prop som de la veritat.